

KØRT HJEM I POLITIBIL – MED TYVEGODS PÅ MAVEN

Tiden var de ”gode” gamle sovjetdage. Stedet var Jerevan, hovedstad i den daværende armenske sovjetrepublik. Hvor jeg sammen med en pragtfuld rejsekammerat og kollega var på ekskursion med russiskstuderende fra Aarhus Universitet. Alle restauranter i hele Sovjetunionen havde mindst et skilt, som de gerne og ofte satte i døren eller vinduet. På den ene side stod der *Restoran zakryt* og på den anden *Mjest njet*, der henholdsvis betyder ”Restauranten er lukket” og ”Ingen ledige pladser”. Selv om man som regel ved selvsyn kunne konstatere, at der på trods af skiltets tilstedeværelse i døren eller vinduet hverken var tale om lukning eller manglende pladser. Men da såvel tjenere som det øvrige personale blev aflønnet efter den tid, de var på arbejde, uafhængigt af salg eller omsætning – ja, hvorfor så ikke flittigt gøre brug af skiltet? Løn uden for meget arbejde har som regel været en fristende cocktail, set fra den ansattes side. Og dette system var en ikke uvæsentlig side af det ineffektive sovjetiske planlægningssystem.

Med lidt snilde lykkedes det at tilegne os – ikke blot et, men to af de eftertragtede skilte fra hotel Armenija på byens smukke centrale plads. Vi forestillede os allerede, hvilken invasion af gæster, de ganske uforberedte og nu skilteløse tjenere og køkkenfolk ville blive udsat for. Men tilfredse var vi – udstyret med hver sit blikskilt. Indtil en politibil pludselig stoppede op – åh nej, nej, men såmænd blot for at spørge, om sådan et par tilsyneladende vildfarne udlændinge da ikke ville have et lift hjem til hotellet. Det kan nok være, der var nogen, der fik travlt med at få skiltet ind på maven – men blot derefter at takke ja til det generøse tilbud. Taxaer var ikke altid lige nemme at få fat i – enten, fordi turen ikke forekom chaufføren at være lang nok eller, fordi destinationen af en eller anden grund ikke var attraktiv nok. Vi pressede os ind på bagsædet af den ikke særlig rummelige politibil (*Moskvitj!!*) og standsmæssigt, sikkert samt gratis blev vi – med tyvegods – befordret til vort hotel. Hører jeg en eller anden Jeronimus mumle: ”Sikke et par kønne ekskursionsledere og eksempler for den studerende ungdom”. Jeg har skiltet hængende på mit arbejdsværelse, hvor det kan beses af interesserede.

Thomas Petersen
Univ.lektor emer.
Bøgebakken 69, Stevnstrup
8870 Langå